

CHƯƠNG V

CÔNG VIỆC CỦA TINH LINH

Trong một buổi đi dạo ở rừng Epping, chúng tôi thấy một gốc cây đã bị đốn cụt, và có nhiều nhánh nhỏ đâm ra ở hai bên thân. Khi cố gắng tìm hiểu chúng tôi thấy mỗi nhánh có liên hệ với một tinh linh, sinh vật chịu trách nhiệm về sự nảy nở của nhánh và là mấu cuối cùng của một chuỗi tâm thức lên đến tận vị thiên thần trông coi loài thảo mộc; nó giống như con ong hơn là tiên nữ, và đang vo ve quanh tôi khi tôi đến gần quan sát nhánh cây.

Khi cây bị chặt, phần lớn tâm thức rút về, nhưng vì rễ còn nằm lại trong đất và vẫn còn sống, một phần tâm thức còn lưu lại. Gốc cây không phải là phương tiện đáp ứng lý tưởng, nhưng tới lúc thuận tiện và nhánh con đâm ra, chúng trở nên là phương tiện để biểu lộ và mở rộng cho đời sống bên trong; dù tâm thức cây xâm nhập mọi tế bào, còn có một trung tâm sinh lực và tinh cảm nằm ở dưới gốc cây, chỉ dưới mặt đất chút xíu, nơi rễ bắt đầu mọc. Nó giống như một bầu sáng trong màu vàng, đường kính chừng một tấc hay tấc rưỡi; nhiều lượn sóng từ đó tuôn ra, làm cho nó giống như một đóa hoa lớn màu vàng, cánh hoa nhọn xếp thành những vòng đồng tâm, và nhạt dần khi ra xa tâm. Ở chính giữa cái 'hoa' này, lực từ thể tinh cảm tuôn mãi vào thể sinh lực, tạo thành một xoáy phát ra làn rung động ở cõi thanh; nó gây ra âm thanh hướng dẫn và điều khiển phần lớn hình dạng của bất cứ sự tăng trưởng nào xảy ra trong vòng ảnh hưởng của nó. Chuyện lạ lùng là khi làn rung động này chạm vào hào quang của tôi, nó sinh ra trong đó một hình cây tí hon, tựa như kiểu mẫu của cây trưởng thành.

Có vẻ như tiến trình tương tự như thế xảy ra trong tâm thức của thiên thần kiến tạo ở mọi cấp bậc; mỗi sinh vật tùy theo khả năng và mức phát triển, nhờ vào cách này mà thấu đáo phần việc phải làm, cả về màu sắc lẫn hình dạng. Với hàng tinh linh thấp hơn tiến trình này xảy ra gần như hoàn toàn do bản năng, và có lẽ nó chỉ được ý thức nơi thiên thần cấp cao. Khi nhánh cây lớn dần, nó càng lúc càng có ý thức và làn rung động từ trung tâm

trở nên phức tạp, nhiều 'nốt' mới được thêm vào, mỗi nốt kêu gọi một loài tinh linh kiến tạo riêng, làm sống động loài vật chất tương ứng với nốt ấy và tạo nên hình thể mà vật chất này sẽ tụ lại trong đó.

Tâm rung động của trung tâm sống trong trường hợp này có đường kính khoảng 4m, tạo nên một khối cầu trong đó có nhiều loài tinh linh làm việc; các sinh vật này được kêu gọi tới đây theo cái 'nốt' chính trong bản chất mình. Chúng làm việc ở cảnh ether, hấp thu chất liệu rung động cùng mức với mình và do vậy làm chuyên biệt hóa vật liệu, sau đó tuôn chúng vào cái khuôn hình thể bằng chất ether. Theo cách thức này và nhờ các sinh vật trên, sự tăng trưởng của cây dần dần được thực hiện.

CÔNG VIỆC CỦA TINH LINH CÂY

Cây có linh hồn vì chân thần tiến hóa bằng cách nhập vào trong cây và học hỏi, sự tiến hóa ấy thành mau lẹ hơn khi được tinh linh chăm sóc. Ảnh hưởng đầu tiên là khả năng đáp ứng với thế giới bên ngoài của tâm thức cần mở mang trong cây được thức dậy. Hào quang rực rỡ của tinh linh liên tục tác động lên tâm thức cây, sau một thời gian sẽ làm cho nó tự sinh ra rung động. Tính nhạy cảm của cây với những tác động bên ngoài càng lúc càng tăng, và tâm thức dần dần đáp ứng lại những tác động này.

Tinh linh cây thường tiến hóa hơn cây vượt bậc, đóng vai trò trung gian, hay con kinh cho năng lực từ những cảnh giới cao của tâm thức; như thế nó làm công việc tương tự như của chân nhân với con người, tức là gạch nối giữa tinh thần và vật chất. Tinh linh làm được chuyện này vì tâm thức sinh vật được thức tỉnh rất cao, và đó là yếu tố quan hệ.

Ta có thể nói mỗi nhóm rau cỏ được một thiên thần cao cấp trông nom, và nhiều tinh linh làm việc dưới quyền ngài. Hệ thống này là khuôn mẫu trong cách làm việc của thế giới thiên thần, từ trên cao xuống tới các tiên nữ và tinh linh tạo hình hài. Vị thiên thần trông coi hồn khóm sẽ làm việc và tuân theo một đại thiên thần khác trong loại thảo mộc, và vị này, bởi thấu rõ thiên cơ trong trí Thượng đế, truyền mệnh lệnh xuống cấp dưới cho đến tinh linh tí hon ở cõi ether.

Việc kết hợp và ở với cây một thời gian dài của thiên thần có thể được xem như là sự hy sinh, một cách phụng sự, và là phương tiện cho ra sự nảy nở mau lẹ nhất. Giống như mọi hy sinh đúng nghĩa, nó không tạo nên đau khổ, tuy thiên thần có thể thấy bị giới hạn phần nào ở những cảnh thấp. Khi tới ngụ trong cây, thiên thần dường như hòa hợp mình với trọn sự sống trong cây, khiến sự vật đang hỗn độn trở nên đồng chất, sinh vật do đó có thể xem như là sự biểu lộ của linh hồn cây, tuy cùng lúc đó nó là một thực thể riêng biệt.

Do sự kết hợp này ta thấy được mối liên hệ giữa tinh linh và cây, cũng như sự tiến hóa của cả hai được thúc đẩy như thế nào. Khi cây chết, hoặc chết già hay bị chặt, tinh linh rời được khỏi mối liên hệ này, có lẽ thiên thần đúc kết lại thành quả tiến hóa của cây và chuyện ấy dẫn đến tình trạng ngơi nghỉ, tương ứng với cõi thiên đàng của người. Còn về việc khởi kinh nghiệm đặc biệt ấy được hòa ra cho cả hồn khóm thảo mộc hay được giữ lại và tái sinh cùng với tinh linh làm việc với cây thì tôi không thể nói gì, tuy tôi cho cái sau có thể xảy ra cho cây nào có tâm thức cao. Ta tự hỏi tinh linh có khi nào muốn theo sát linh hồn non trẻ khi nó qua kiếp loài vật và ngay cả loài người. Chúng ta không biết mối liên hệ giữa người với thế giới thiên thần có thể truy ngược lại bao xa.